

חזרית 982

(פרטים על "מלכת" הפרות בתערוכה החקלאית אפריל-מאי 1959)

ב־1939; תנובותיה נעו בין 2000 ל־3000 ק"ג חלב עם אחוז שומן של 3.5.

"חוליה", בתה של חרמונה, נולדה ב־1936; יצאה ב־1945 בגלל היותה נגועה בהפלה מדבקת. תנובותיה נעו בין 3000 ל־4000 ק"ג חלב, עם 3.5 — 4% שומן. היא נמכרה במחיר — 80 ל"י.

"חוליה" נולדה ב־1941 והתקיימה בעדרנו עד 1946. המליטה 3 פעמים ותנובותיה נעו בין 2600 ל־3500 ק"ג חלב, עם 3.5 — 3.7% שומן.

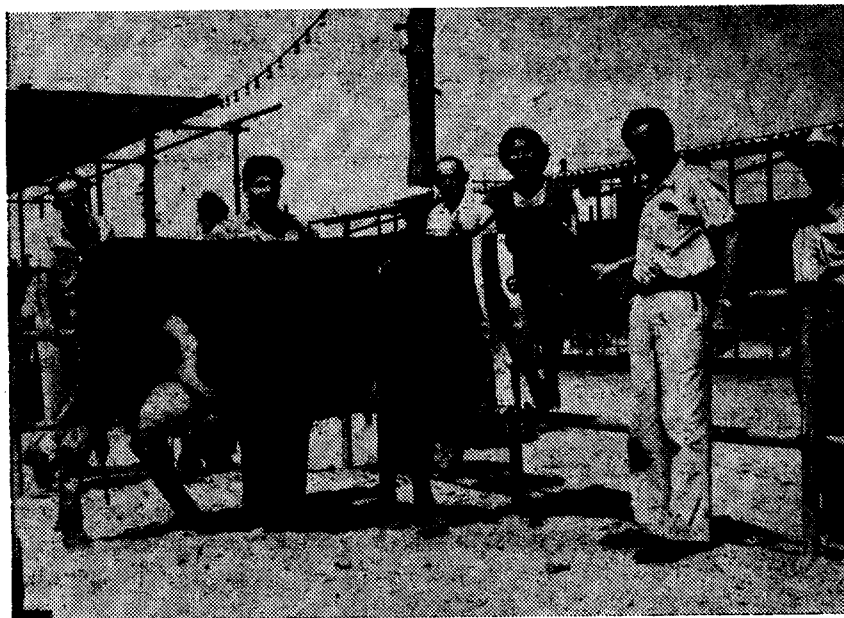
"חבשה" נולדה ב־1942 ונשארה בעדר עד 1953; המליטה 5 פעמים ובתקופת החליבה הוד מישית הניבה 5959 ק"ג חלב עם 3.5% שומן ב־388 ימי חליבה.

"חידקל" נולדה ב־1950; המליטה עד עתה 7 פעמים — 4 עגלות ר־3 עגלים, ועדיין כותה עמה. הודות לכושר ההנבה הגבוה שלה ו"ייחור" סה" המשפחתי, אושרה כאם לפרים.

קודם כל אשרטט את מגילת היוחסין של "חזרית". היא משתייכת, מבחינה גזעית, לבנות הכלאיים מדור חמישי. מבחינה מעשית, לפי המ־קובל בתורת הטיפוח, היא רשאית להימנות על "פריזיות טהורות", בזאת אפשר להיווכח מתולדות השתלשלותה.

אם המשפחה: חרמונה (סורית) × גרו (הולנדי)	
דור 1	: חוליה × לודביק (הולנדי)
דור 2	: חוליה × ברטום (הולנדי)
דור 3	: חבשה × אציל (הולנדי)
דור 4	: חידקל × גיל (הולשטיין-פריזי)
דור 5	: חזרית

"חרמונה", אם המשפחה, פרה סורית אדומה, נולדה ב־1931; היא המליטה בעדרנו 5 פעמים. בספר העדר שלנו רשום שהיתה קאפריזית ונח־לבה רק עם מזון מרוכז. היא הוצאה מהעדר

בוקרי בית־אלפא והמלכה "חזרית"

הנני מביא כאן את תגובותיה:

שם	תאריך ההמלטה	חלב ק"ג	% השומן	ימי חליבה
1	9.52	4321	3.59	340
2	11.53	5576	3.49	340
3	12.54	6122	3.36	265
4	11.55	7003	3.33	287
5	11.56	7452	3.61	290
6	10.57	6233	3.74	365
7	1.59			

5 פעמים. ואלה הן תגובותיה:

שם	תאריך ההמלטה	חלב ק"ג	% השומן	ימי חליבה	ימי חליבה ממוצעת ק"ג
1	1.55	4760	3.79	292	21.3
2	1.56	6664	3.69	340	29.2
3	2.57	7087	3.59	305	32.5
4	2.58	7361	3.59	304	31.7
5	2.59				

בביקורת הראשונה, לאחר ההמלטה החמישית ולפני צאתה להתחרות על תואר המלכה בתצוגה, היא הניבה 34.8 ק"ג חלב.

ועל יפייה של "חזונה" אני פטור מלספר, כי הרי דובר בה הרבה בתערוכה.

ממשפחת "חרמונה" הגיעו 27 צאצאים לחליבה בעדרנו. רבות מהן הצטיינו באורך-חיים וכי כושר הנבה גבה; כולן היו פרות כבדות ובריאות. כיום חולבות בעדר 9 פרות מבנות משפחה זו. גם "חרוסת", שעליה סופר בחוברת 25 של "משק הבקר לחלב", מוצאה ממשפחה זו; בכר שר ההנבה היא עולה אף על "חזונה".

בית אלפא, אפריל 1959. חיים וקמחן

תוצאות הביקורות הראשונות לאחר המלטה ה-7 הן: פבר' — 32.7; מארס — 31.2; אפר' — 30.4. "חידקל" היא פרה יפה, בנויה באופן סרימטרי בגופה ובריאה; גם פוריותה טובה למדי, כפי שאפשר להיווכח מהטבלה. כאמור, נולדו לה לחידקל עד עתה 4 בנות ושמותיהן: "חזונה", "חלץ", "חברמנית" ו"חידה". על "חזונה" מובאים הפרטים להלן, אך גם אחותה "חלץ" כבר רשאית להתפאר בכושר ההנבה שלה. היא המליטה בפעם ראשונה בסבר' 1958 והניבה: 6715 ק"ג חלב בן 3.52% שומן ב-358 ימי חליבה; תגובתה היומית הממוצעת היתה איפוא 26.4 ק"ג "חזונה" — המלכה — אושרה כאם לעגלים; היא נולדה ב-28.9.52 והספיקה להמליט עד עתה

פרגמה חדשה — "גוי של שבת" לחליבת פרות

רבים הם תבוקרים שהינם רחוקים לרפת משך שנים רבות, ללא אפשרות לצאת לחופשה, או אף למנוחה של יום-יומיים, בגלל ההכרח לחלוב יום-יום את פרותיהם. לא פעם נתקלים בבעלי משק חלב שבמשך 10-12 שנים לא החסידו אף חליבה אחת. בנייר-וילנד נפתרה שאלה זו על ידי הכוונת ההמלטות של העדר כולו לעונה קצרה ביותר ויבוש העדר כולו למשך 6-8 שבועות. פתרון זה מתאים לתנאי ניר-וילנד כי עיקרו של החלב נועד לתוצרת, ורק מספר מצומצם של משקים מייצר חלב שתיה.

בארה"ב הוצע לאפשר "שבתות" לבעלי משק חלב ע"י שכירת אנשים, בעלי מקצוע, ליום בשבוע או בכל שבועיים. ל"מחליטים" מסוג זה ניתן הכינוי "Cow Sitter". על משקל "בייב-סיטר", ומגבאים שמעמד חדש זה יתפרנס בריווח באזורים רבים בארה"ב, בהם קיימים משקי חלב משפחתיים ללא עובדים שכירים קבועים.